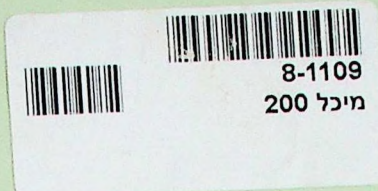

מוזיאון מכבי ע"ש פייר גילדסגיים

PIERRE GILDESGAME MACCABI SPORTS MUSEUM

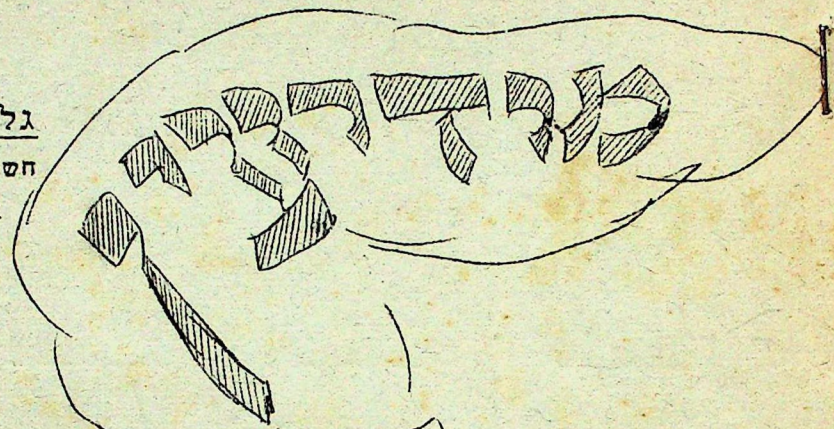
מכבי

מס. תיק:	8-1109
שם התיק:	מודיעין - בטאון המכבי הצעיר
שם החטיבה:	ברית מכבים עתיד
מתאריך:	פרסומי מכבי
עד תאריך:	01/01/1951
מס. פריט:	01/01/1951
במחשב:	1110

מכבי-צעיר
ברית-מכבים-עתיד
רח' דיזינגוף 96, ת"א. טל. 66059

גליון מס' 1
חסון תשי"ב
פנימי

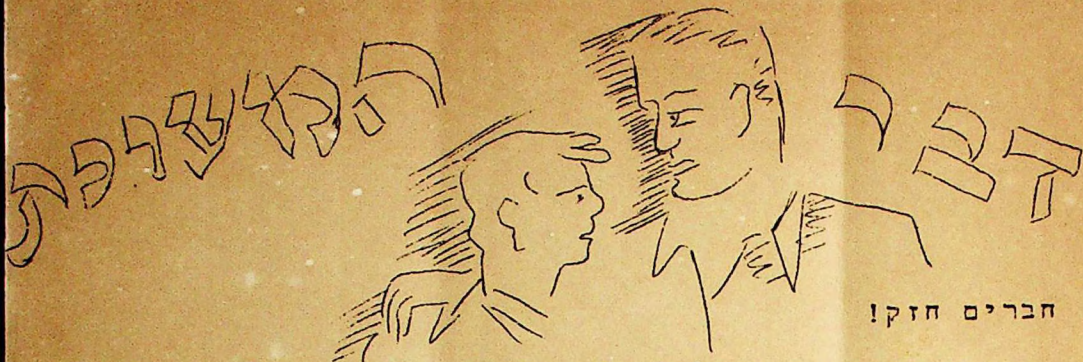
ה ת ר כ ן :

1. דבר המערכת
2. באגודה
3. יומן הסניף
4. העליה להר תבור - עידוא
5. קבוצת "שלהבת" - א. אבן
6. לאחר הכחירות באנגליה-אוהד
7. והיה באחרית הימים - לאה.ל
8. הסיול לפתח-תקוה - עידוא
9. פעולה גדודית - יונה פ.
10. פעולה צופית מס' 1 - גדודני
11. עונת השחיה תשי"א
12. המכבי הצעיר צוחק
13. הודעות ההנהגה.

המערכת: אריה אבן, עידוא בן-גוריון, נפתלי מייסלים (ציור)

בטעון המכבי הצעיר ב.מ.ע.

חברים חזק!

ימים רבים התהלכה בין החברים השמועה כי אכן קרוב היום בו יצא לראשונה עתון סניפנו. אך הרעיון קפא על שמ-ריו ולא הסכו בו מאז בחירת ההנהלה האחרונה. אך לאחרונה נמצאו חלוצים שעל אף הכל החליטו להוציא את העתון למרות כל הקשיים.

קשיים רבים עמדו לפנינו. ראשית, התמיכה הכספית, שנית, צורתו הפגומה של העתון מחמת דפוס הסטנסיל המפגר והנייר שיצא לו שם בסיבו הגרוע ועוד ועוד קשיים. קשה היה שלא להירתע כנגד חזית המכשולים הזאת - אך התגברנו ובאנו על סיפוקנו: קיים לסניפנו - כך נתפאר מעתה והלאה - עתון אשר ישקף את הווי הסניף.

עתוננו יספר לחברים על פעולות הסניף בעתיד, יזכירם את מה שהיה בעבר, יעלה בעיות שונות על הפרק וידאג ללי-בונם הממצה והמשכנע. יתן הטברים לכל שאלה של החברים וישמש כמו כן במה לעניינים העומדים ברומו של עולם. עתו-ננו ידבר לא מעט על הנעשה בספרות ובאמנות בארץ ובעולם, יעסיק במידה לא פחותה את פותרי החידונים למיניהם ואף לא יסמון את ידו בצלחת בחלוקת פרסים למצטיינים מביניהם.... גם לדברים המבדחים ינתן מצע לא צר להשתרע.

לא מעט התחבטנו בשאלת השם שינתן לעתון. לבסוף הוחלט על השם: "מודיעין", כור מחצבתם של המכבים והמשתמע אף לפירושה העברי של המלה "אינפורמציה" בלע"ז.

אנו מסיימים את הקדמתנו והרשות בידכם לשפוט. נשמה לקבל את הערותיכם והצעותיכם וכן כל חומר שהוא נחשב בעיניכם כמתאים להידפס בעתון.

המערכת.

בנימין

ברכתנו
להנהלה החדשה

ביום ג', ז' חשוון תשי"ב, (6.11.51) התקיימה האספה הכללית של האגודה.

האספה הכללית קבלה את מרבית הצעותיה של הועדה הפרסונלית (המכינה את הצעת מוסדות האגודה) שהורכבה מהח"ד"ר א. פרוידנטל, אפמלבוים, ד"ר א. קורן ואריה אבן.

מהחלטות האספה הכללית

(א) האספה הכללית מחליטה להעלות את מס החבר למס מיני-מלי של 500 פרוטה לחודש לבוגרים. לנוער עד גיל 17 וחייילים בשרות ל-250 פרוטה לחודש.

(ב) האספה הכללית מחליטה לדרוש מכל החברים לפעול בכל המרץ לקראת הכינוס התשיעי שיתקיים במסח תשי"ב.

(ג) האספה הכללית מברכת את ההסכם עם מרכז הפועל ופונה למרכז המכבי בדרישה לשמור על האינטרסים המיוחדים של תנועת המכבי בכל השטחים של ההסכם.

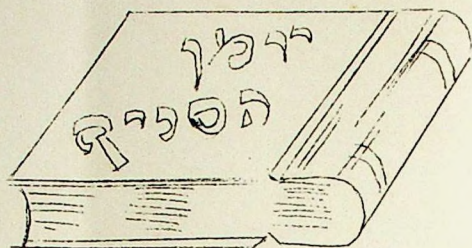
(ג) האספה הכללית פונה למרכז המכבי לעשות מאמצים להביא מדריך ארצי לשחיה בדרגה בין-לאומית לתקופה של מינימום חצי שנה.

ליו"ר האגודה נבחר - הח' פ. שייניאק
ליו"ר בפועל נבחר - הח' פ. לוינסון

הרכב ההנהלה: מזכיר - ה.שטייניץ; מוסדות - ד"ר לנגה

כספים - י. באומן; גזבר - י. שלמון; מפעלים - א.רון;
תעמולה - י. פרידמן; חוג ותיקים - י. קולנשר;

מכבי הצעיר - א. אבן.

מפקד הפתיחה לפעילות מחודשת בסניפנו התקיים בשבת 8.9.51

לפני הצהריים בהשתתפות 116 חניכים ומדריכים. חברי הנהלת האגודה והנהגת הסניף קבלו את המפקד ומסרו את כרכתם לשנה החדשה.

דגל המס"ד ניתן לצמיתות לקבוצת "מצדה" מהשכבה הצעירה "בני-המכבים" וגביע השכבה הבינונית "נחשונים" הועבר מקבוצת "להבה" לקבוצת "הפורצים". כמו כן קבלו מספר מדריכים את ההטמכה להדרכה.

בקר בסניף ראשון לציון התקיים ביום ו' 14.9.51 ע"י המת-

בגרת (גדוד "עמנואל" ו"שלהבת"). התקיים ליל ששי משותף ולמחרת התחרות כדור-סל בה הפסדנו. קוים בקור בתערוכה של הצייר אורי לאסאר ז"ל ואחר זאת הלכנו דרך החולות לחולון ומשם נסענו באוטובוס הביתה.

כ ס ע בדיקת הדרך לירושלים התקיים ביום ו', 28.9.51 ע"י

מספר מדריכים מהשכבות השונות. מסע זה יצא מהר-טוב דרך רמת רזיאל לצובה (לינה במקום). למחרת ביום שבת הליכה דרך עין-כרם, הר הרצל לירושלים. לאחר בקור בסניף מכבי צעיר ירושלים ולינה במקום, יצאו החברים ביום א' בבקר ברכבת לתל-אביב. ההנהגה מתכננת מסע זה לכל הסניף.

בראש השנה בערב, 1.10.51 הועברה תכנית אמנותית ע"י חבר

המדריכים הבוגרים של הסניף. כרך את הנוכחים חבר ההנהגה הארצית אברהם בכר שקרא לשעילות מוגברת במפעל יער המכבי. הוקראו פקודות היום של ההנהגה הארצית ושל הנהגת הסניף.

גדוד "עמנואל" קיים את עונג השבת בליל הששי, 5.10.51

כנס מרכזי הסניפים התקיים ביום ו' זז' 6/5.10.51

ברמת-גן בו השתתפו 3 נציגים של סניפנו.

קבוצת "ארזים" מגדוד "אוריאל", ע"ש אוריאל גיל (גליקסון)
ז"ל קיימה את עונג השבת בליל ששי, 12.10.51.

טיול לשכבה הצעירה "בני-המכבים" התקיים ביום שבת
13.10.51 לסביבות תל-אביב.

מסע לעמקים התקיים לשכבות בינונית ומתבגרת בימים ו' ז'
א', 19/20/21.10.51. נסענו באוטו-מסא לכפר תבור,
עליה כלילה להר-תבור, לינה במקום, ראית הזריחה
וירידה חזרה. הליכה מכפר תבור דרך יבניאל לכנרת,
רחצה בים כנרת ולינה בגן רחל. ביום א' הליכה
לקבוצת "מסדה" בעמק הירדן קבלת הסברה על המקום
ועל איחוד הקיבוצים שהתקיים באותו זמן ונסיעה
באוטובוס לסבריה. שיט ורחצה על הכנרת ונסיעה
חזרה לתל-אביב.

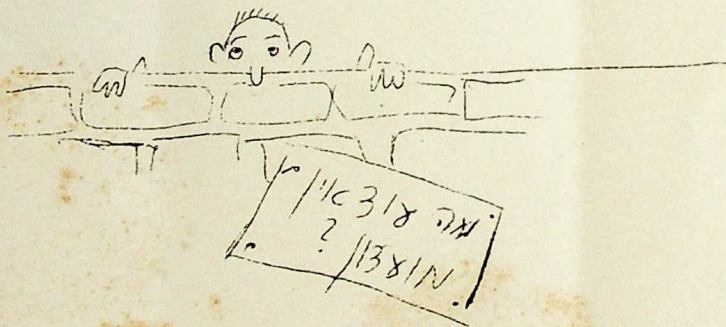
קבוצת "שלהבת" קיימה את עונג השבת בליל ששי 26.10.51.

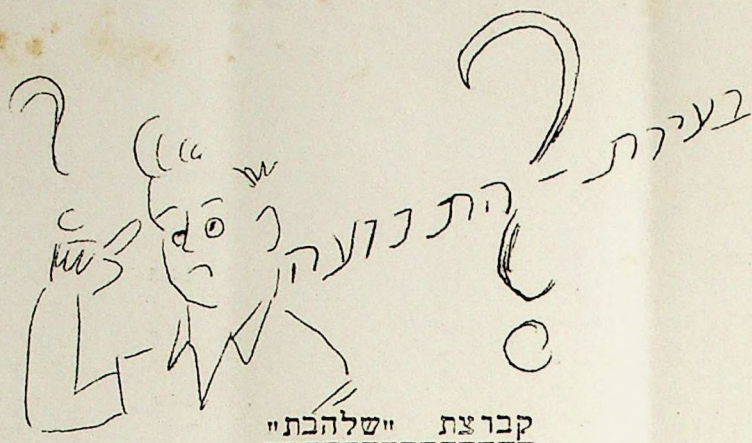
גדוד "אילן" (ע"ש אילן בילר ז"ל) קיים משחק שדה
בסביבות תל-אביב.

גדוד "עמנואל" קיים את עונג השבת בליל ששי 2.11.51.

התחלת פעילות האטלטיקה קלה שתתקיים מעתה והלאה בכל יום
שבת בבוקר בשעה 9.00 התקיימה ביום שבת 3.11.51.

חברים! פעלו והפעילו את מפעל "יער המכבים"

ישבתי ליד שולחני כשראשי נשען על ידי והסתכלתי על המאמר "הם עזבו" שהופיע בעתונה החד-פעמי של קבוצת "שלהבת" (לפני שנה וחצי), והרהרתי.

מסונה היה ללבי לקרוא מאמר על החברים העוזבים את הסניף ואין מי שיעצורם. על החברים המתענגים בתנועה ועל אלה העומדים עם עינים עצובות ומסתכלים על המאוסים. אך מסונה עוד יותר היה לי שדוקא בנות "שלהבת" הן שכתבו את המאמר, והן אינן כבר בתוכנו.

כי הן עזבו - ולא ניסינו לעצור בעדן. כן, בנות "שלהבת" עזבו והקבוצה קיימת אך בזכרון ובמספר החברות אשר עדיין נשארו בתוך השורות.

במאמר זה ברצוני להתעכב מדוע לא עצרנו בעדן, ונתנו להן ללכת. התפזרות הקבוצה היתה בעצם תהליך שבעי שבא עקב חינוך מוקדם שעוד לפני הכניסה לתנועה, שעקבותיו ניכרים אפילו כיום בתנועה. כי זה לא היה אותו נוער שחושל בזמן המחלת בכל מיני צורות ולא פעם נחשב לנוער הטוב ביותר. הנוער המפונק הבא אלינו, ובמיוחד אלינו, הנער או הנערה החיים חיי תפנוקים והוריהם דואגים להם לכל, ברגעים קריטיים אינם מתגברים על המשבר, בוגדים בעקרונות ונוששים את המערכה. על אף שבזמנים רגילים הם מהוים אפילו את החניכים המצטיינים, הרי גם כיום אנו רואים שהרבה חברים צעירים שלנו אינם מתגברים על המשברים ואינם יכולים לשאת את הנשל. אך למזלנו אותם החברים החלשים כפי שאמרנו נוששים אותנו ונשארים חברים בעלי אופי אחר לגמרי.

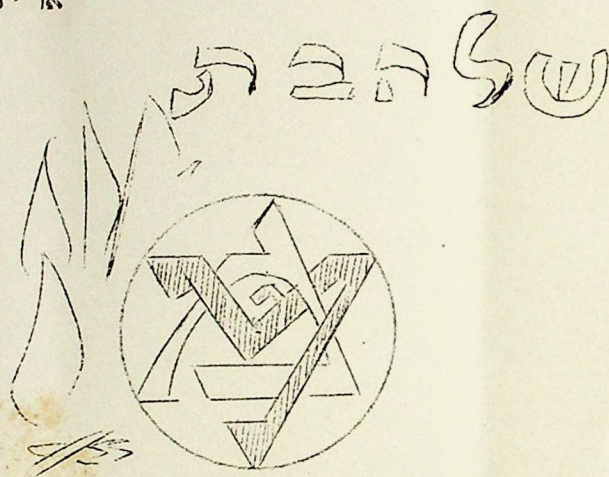
קבוצת "שלהבת" היא דוגמא אופיינית לגורל יחידה, שעל אף היותה הטובה בקבוצות הסניף, נשחקה במלחמת הקיום הקשה המיוחדת במיוחד לסניפנו הצעיר והמתלבט בתנאיו השכניים הקשים כגון: חוסר מועדון, חוסר מגרשים, חוסר בכסאות

ושולחנות (היו זמנים שמחצית החברים היו עומדים בפעולה והשני יושב) ועוד ועוד מיני חוסר שאני יכול למנות לעשרות.

היה נסיון להחזיר את בנות "שלהבת" חזרה לתנועה, ואפילו פניות מהן אם אינני שועה. אך יותר מזה היו הצעות מצד חברים אחדים שעמדו על כך במיוחד כשהזמנים השתפרו וכשהסניף החל לעלות. אך את כולם דחיתי, מאחר שהדבר היה כרוך בהבטחות מסוימות שלא היינו יכולים לקיים כגון: חברה, יחס וכו' אם כי היו כאלה שנסו להבטיח הבטחות מסוימות. מתוך כך נבע כי הן שוב פעם לא היו מוכנות להקריב למען התנועה ולהלחם בשבילה למען אותם הדברים שהם רצו. הדבר הגיע עד כדי כך שאפילו רצו להבטיח לעצמם את העורף ע"י הישארות בחברה מחוץ לתנועה על אף הקמת החברה בתוך השורות.

לא כתבתי על תחילתה ותהילתה של הקבוצה כי עליה ודאי שעוד ייכתב רבות כי אמנם היה היתה קבוצה נהדרת אך לחברים המתימרים להחזירה הייתי אומר שמוטב לנו לאהוב את "שלהבת" מרחוק מאשר לריב אתה מבפנים.

אריה אבן.

היו חברים אשר עמדו בעקשנות והקימו את קבוצת "שלהבת" מחדש. לזכותם יש לומר שהצליחו ועתה הקבוצה הישנה-החדשה מוצלחת ולדוגמא.

"אין דבר העומד בפני הרצון"

העליה לחר תבור (כטיול לעמקים)

אבא, הרשו נא לי להמחיש את העליה האדירה שלנו לתבור לאלה המסונעים שלא יצאו.

חוקים מספר לאלה היוצאים לטיולים שלנו. ראשית אם שעת היציאה נקבעה לשעה שלש, אם תבואו, אתם המאחרים בשעה ארבע תמצאו שעוד רוב החברה לא באו. מה יש? תחכו קצת, סוף סוף יותר טוב לעמוד מאשר ללכת. שנית, לאלה שזה להם הטיול הראשון בהליכה והם מביאים הרים וגבעות של אוכל אל יתחברו עם ילדים אחרים האומרים שיש להם קופסאות בשך או משהוא בדומה לזה... לאחרונה להבא, כל אדם היוצא לטיול רגלי צריך להביא אתו מספר רב של זוגות גרבים, רב ככל האפשר. את החצי הראשון בשבילו עצמו ואת החצי השני יחלק עם האדון מייטלים הנוסף חלב ויבלות למכביר.

והריני פותח בתיאור הטיול ברשות מרנן ורבנן ורבותי: היה זה יום ששי, ככל ימות הששי שמוכן ומזומן אתה לירוק בפרצופם. יום ששי אפור ללא שום תוכן ומזל היה שעלה במוחה חסר השכל של התנועה הרעיון הגאוני לעשות טיול דווקא באותו יום.

שעת היציאה שלש, כאמור רוב הנאספים באים בשעה ארבע. אני באתי בשעה שלש ושלישים כיאות לחבר דיקן, ומצאתי כל הרצפה סרוח את ילקוטו המדושן של יהונתן נדיבי ועל המדרגות נסרח לו אמיר עם האוכרול שלו מעלה הצחנה, שהצדיק את השיר שלו על מת המכוסה בברזנט. הביישן הזה עוד נמנע מלהציג את קרחתו ברבים מחשש שפא יבולע למציאה היקרה הזאת. אלא שאולי, וזה דרך אגב, יימלך אמיר בדעתו וישלח צילום לתערוכת הקרחות הבין לאומית הנערכת עתה באדיס אבבה, אך זוהי כאמור רק הצעת סרק אשר אין לה כל ממשות ושייכות לסיפורנו.

כשכולם הוכיעו, כל אחד ותרמילו השמן על כתפו בראה תרמילי המצומק כנעלב. נחמתיו, אין דבר עוד תשבע נחת כהנה וכהנה... לאחר זאת פתח יונה במקרה את תרמילו והנה נתגלה דבר שגירה במידת מה את יצרי הזללניים. כתריסר עגבניות מתוקות נחו להן בקופסת ניילון בלתי חדירה בתר-מילו. כשהצעתי לו תיכף לאחר זאת את שותפותי הנדיבה, דחה אותי בלאו מוחלט. אך כשגליתי לו שיש עמי 3 קופסאות ולא סתם קופסאות - כי אם 3 קופסאות בשר נתמלא פיו התאו-תן בריר אשר ריח התיאבון נודף ממנו, הסכים מיד לשותפות. אמרתי לעצמי: כאשר אגמא את כמות קציצותיו ביחד עם הביצ-ים, הלחם ושאר התבלינים שהוא הביא, די לה לצרה בשעתה כאשר יבקש את המגיע לו - את 3 קופסאות הבשר שלא היו לי.

הנה כי כן עלינו על מכוניתו המזופתת של אחיד של שמואליק והפלגנו למרחקים. אחרי דרך מיגעת במכונית ואחרי שאמיר בלע מספר בלתי רגיל של סנדויצ'ים שהוא החזיקם בצורת בנין, כמנסה להמחיש לעצמו מקצת מן הגיאוגרפיה של אמריקה הגענו לתכור - הר האיימים. לאחר חלוקי דעות שנויים במחלוקת התחלנו לעלות כשאחרי כל מאה מטרים של עליה מייגעת שמוציאה את האויר בשריקה מנסים המדריכים לשוות לכך רושם באמרם שעליה זו עם הציוד ובדרך השרשים הוא אות הצטיינות לעוברים אותה. מחלנו על אות ההצטיי-נות הלזה שעה שכמה מחברינו נפלו לבין הקוצים ושעמו שעמו של גיהנום. כשפסגת ההר מתרחקת יותר ויותר ככל שאנו ממשיכים להעפיל הגענו סוף סוף למסגת ההר.

אחד עם יבלות על הרגלים
עידוא ב.

לאחר הבחירות באנגליה

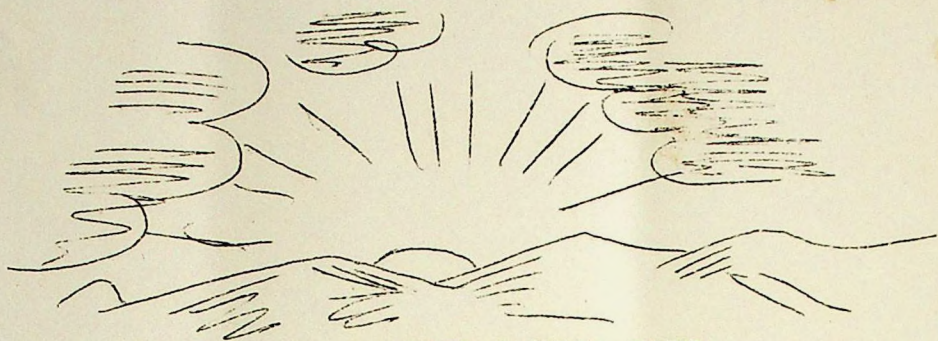
לאחר שש שנות שלטון לייבוריסטי באנגליה הוכרח מנהיג מפלגת הלייבור מר אטלי לפנות את הבית ברחוב דאונינג 10 ולמסרו למנהיג המפלגה המנצחת בבחירות האחרונות מידוענו וינסטון צ'רצ'יל, מנהיג המפלגה השמרנית באנגליה. צ'רצ'יל המכונה "ויני" ניצח ברוב זעום, ונצחונו זה בא לו מפני שיטת הבחירות האיזוריות הנהוגות באנגליה.

לפני שאמשיך בניתוח המצב לאחר הבחירות באנגליה רצוני להסביר את מהותן של הבחירות האיזוריות. אנגליה מתחלקת ל-625 איזורי בחירה שכל אחד ואחד מהם שולח ציר לפרלמנט הבריטי (הכנסת). כל מפלגה מציגה באיזור הבחירות מועמד. בבחירות אלה נאבקו לרוב שניים עד שלשה מועמדי מפלגות הלייבור, השמרנים והליברלים. בחירות אלו גרמו לא פעם שמפלגה שקבלה יותר קולות קבלה פחות מקומות בפרלמנט משמאפשר ע"י זה שלמפלגה א' בעד ציר אחד שלה ניתנים יותר משכפלים קולות משניתנים בשביל ציר של מפלגה ב' שמקבלת ע"י כך פחות קולות ויותר מקומות.

כיום יש לצ'רצ'יל רוב של 19 קול לעומת יתר המפלגות, רוב שאינו מבוטל כלל וכלל מבחינת הרוב הלייבוריסטי אשת-קד. לפני הבחירות הבטיח שמיד כשיעלה לשלטון יפגש עם סטאלין למען חיסולה התמידי של המלחמה הקרה, ינהג בתקיפה ות כלפי מצרים וינסה להחזיר את אשר איבדה אנגליה בפרס. צ'רצ'יל לא הסתמך בכך אלא הבטיח גם ביטול ההלאמה של תעשיית הפלדה שנעשתה ע"י ממשלת הלייבור אך כבר כיום מורגש שבגלל הרוב הזעום שבו חזרה מפלגתו לשלטון לא יהיו לעשות זאת.

העולם מצפה לאיש מלחמת העולם השנייה שימחיש לו כיצד הוא מדביר בשניה מלחמה וכיצד ייזום פגישה בין שלשת הגדולים.

ארה"ד.

והיה באחרית הימים....

והיה יהיה באחרית הימים,
במלאת לעולם אלפים שנים,
ועמד סניף ישן במצב נים לא נע,
וחכה וציפה לקבוצת "להבה".

ויאמר קיר אחד אל הקיר השני:
הסתכל נא עלי וראה את עניי,
עוד בעצם אותם הימים זה היה,
איך ייפתה וקשטתני קבוצת "להבה".

ויאמר גם הקיר השני לראשון!
גם אני כבר נזכר באותו העתון,
איך החברה אלי היו נקבצים,
עיניהם בתוכנו היו נועצים.

אך לפתע קרא גם הגג בחדוה:
הי, ראו נא קירות מי פתאום בא,
זה חיתוך הדיבור החופז ומקפיא,
הוא הריב הנצחי של עליזה וצבי.

כי להם מזכירות כבר נתנה תעודה,
להיות פמונים על סידור עבודה,
כי העול הוא כבד,
ורבה המלאכה.

צפירה אז נשמעת דומה לקשר,
ולפתע נגלה פיז'ו נהדר,
לפי הפרצוף ולפי המדים,
הרי הם ודאי יהודית ופודים.

אמנם פודינג פעם למשק שאף,
אך יהודית נעמדה וקמטה את האף,
ובכדי לא לגרום להרבה סיבוכים,
מהר חברנו והחליט להסכים.

הוי ראו! מקפץ לו אריה האתלט,
מכות וססירות הן אוהב הוא לתת,
אריה פיין האלוף ממכון השמשון,
בשריריו הוא כבש המקום הראשון.

הוא חזק וגברי וגופו חסון,
הזהר! כי אחרת כך יהלום,
במכונו הוא הולך לו כמעט ערום,
ונמשו מרוב עושר תשכון במרום.

גם עידוא צץ הופיע כאן,
כי מקצוע לו ישן, כמובן להיות שחקן,
ובגלל שהוא בנדיט!
בא במכונית פרסית.

אורי גניאל מחוקק בישראל,
שערוריות מונע ממסברים גואל,
תקנותיו דבוקות על כל בית רם,
לשובת האומה לכל העם.

גופו מלפנים שינה צורתו,
שומן הציפו ועלה לראשו,
ידיו שלובות על בשנו בבטול,
ופיו עוד מפיק שטויות ופלפול.

ועוד ועוד באו לאסיפה,
ולבסוף היתה כבר כל החבריה,
ועתה מחכים לאותו גאון,
שיבוא וירעים: למפקד היכון!

לאריה אבן הישיש עם זקנו הארוך,
הוא הזקין נורא אך נשאר מתוק,
כשנקרא, הוא ניגש, כמו כלום
פתח אסיפה ונשא הנאום:

והיה יהיה באחרית הימים,
במלאות לעולם אלפיים שנים,
יגיל סניף ישן: תחי חבריה!
גאה ויהיר על קבוצת "להבה".

לאה. ל.

הטיול לפתח תקוה

מוקדם לאריה אבן בצאתו לחופשה.
 בצרוף שפע ברכות על מה שעשה
 והרבה יותר על מה שלא עשה.
 נקוה שישוב במהרה כשם שעזב
 מהר, ה' נתן, ה' לקח.....
 (בינתיים הספיק לחזור)

מאת:

עידוא בן-
 גוריון

(גדוד "עמנואל")

כידוע היה סניפנו עד לפני חדשים במצב עליה מתמיד
 כלפי משה. המדריכים עשו מאמצים לעצור בעד הדרדרות תהומה.
 בכל צורות העצירה השתמשו מדריכינו אך ללא הועיל, הסניף
 המשיך בסורו ושלשל בשיטתיות חברים שונים אל מחוצה לו.
 נתברכנו במדריכים שמנים וברזים אך אפילו תורת יחסות זו
 לא עזרה לקומם את הסניף. ללא תקנה - הוא חלה בקיבה רעה
 ורק לפני חדשים חזר לסורו.

במוחו הצר והשמן של אריה, הידוע לנו כאחד מליו
 הצדיקים, עלה ביום מן הימים רעיון גאוני. הוא תאר זאת
 בצבעי שמן ורודים: על כמות רבה של משתתפים שילכו
 בהתלהבות מעין כמות ל...פתח-תקוה.

לא אאריך בדברים, היום המקווה בא. מספר המשתתפים
 הולך ורב מדי רגע ברגע עד שלבסוף הגיע למספר האסטרונאו-
 מי של 7 אנשים יחד עם המדריך, (רק חסר לנו שהוא לא
 יבוא). השעה ארבע, ושבעת הדמויות המכורבלות בתרמילים
 עבי כרס ותפוחי כיסים נראו באופק. מובטחני, שאדם זר
 היה חושב שזוהי המשלחת של המדינה הצעירה לחקר הקוטב
 הצפוני היוצאת למסעה, אך לא כן היה הדבר.

אריה, משראה שמעט משתתפים באו, פקד על כולם לנסוע,
 ללכת ולטוס להביא עוד עכשיו את כל אנשי הגדוד - לבירור.
 בתרעומת קבלו המשתתפים את גזר הדין. אך אין ברירה, אחרת
 יצא אריה מכליו. ועוד עלה במוחו של ארחי פרחי זה להכין
 תכנית לליל הששי, שש שעות לפני התחלת עונג השבת. כסובן

זזה לא יצא לפועל אך אני מתעכב על כל פרט ופרט כדי להראות לכל אלה ברי המזל שלא השתתפו, עד כמה היה הטיול מדויק לפרטי פרטיו. בקיצור, אט אט הופיעו הנידונים, חפויי ראש ורוגזים על שהעירום משנתם השליוה.

ארבע שעות ארך המשפט, שהיה מותקן על כל הדקדוקים הפורמליים, עם אב בית הדין הרחום והחנון והועדה המפורסמת. המשפט היה מאד סוער ומלווה רגעים דרמטיים. מספר הפהוקים היה שווה כמעט למספר הויכוחים על מחנה העבודה המנוח, וכל אחד וטענתו בידו הוכיח באותות ומופתים שלא יכול היה להופיע לטיול. לזה עשו חוקן באצבע וזה עוד לא הורגש אצלו בישבן, לזה עשו חוקן בישבן ועוד לא הורגש הדבר באצבע ולזה האמא לא מרשה ללכת, מאחר שסבתו עומדת להתאבד והוא צריך לשמור עליה. וכך מלאו התרוצים את חללו הקרנזולי של המועדון וכבר ירדו צללי הערב מעורבים בצעקתם קורעת לבבות של חברי הסניף שבאו לליל ששי. לבסוף נסתיימו המשפטים וההתייעצויות נמוגו בעשן. הרושם היה כביר. כל חברי הסניף התפעלו משבעת גבורי המולדת מגיני פלוג'ה וכובשי עזה, חברי המסלחת לחקר הקוטב המזרחי שיצאו את שטח המועדון בדרכם ללכת לאם המושבות.

השעה שמונה, תל-אביב עושה כתר שבת, הכל מבהיק ומצוחצח ולנו לבנו איננו. כלומר הוא ישנו אך קצת למטה ממקומו הנורמלי, הווה אומר פחדנו פחד מות מההליכה לפתח תקוה שלפי אומדנה זעירה היינו מגיעים אליה בעוד 3 שעות ומחצית השעה וכן ידענו שהפתח-תקואים יושבים על סיכות ומחכים לבואנו. אך כנראה שהמראה הנהדר של תל-אביב היפה בנשים דכדך ורכך את לבו רחב הידים של אריה ששכר למעננו סקסי ספישל, ישר לפיית למועדון המקסים של חברי מכבי צעיר פ"ת.

הנהג היה בחור טוב והתחיל לצ'זבט באופן פרופסיונלי, גם אריה לא סמן את ידו בצלחת והשיב לו מנה אחת אפים והנה אנו כבר קרבים לפיית כלומר למועדון. כפי שהזכרתי כבר קודם צצים לאריה בן רגע וכהרף עין רעיונות עמוקים בתכליתם, המשכנעים בחכמתם הנשגבה. כך שגם פה לא שתק ובמרץ וכמפקד מימים ימימה ציוה עלינו להתכופף ועל הנהג פקד לנסוע לקרן זוית. הסיבה - על הכביש הצטופפו חברי מכבי פתח תקוה שעניניהם כלות לראותנו ואריה למען לעשות את הרושם הדרוש לא רצה שהם יראונו נוסעים במונית ושנצא מפניה נידחת שעין אדם לא שזפתה ונופיע כאילו באנו ממסע מייגע. הווה אומר, אנו בצ'זבט שהלכנו קשות מתל-אביב עד הנה. גם על השאלה למה אנו מעסים, מצאנו מענה, אנו נסביר בלשון צחה ובמבט אמיתי כי לכל חברי הגדוד, חוץ מאתנו, יש מחר אם ירצה השם התחרות שחיה מענינת ומושכת שהם לוקחים בה חלק והיות ולא רצינו להפר את ההבטחה,

באנו למען יצג את הגדוד. כך הסביר לנו אריה לאחר שמוחו
עבר בקדחתנות כשהבעת צחוק מרחפת על כולו.

במהרה נגלינו על ידי הפתח-תקואים שהקיפוננו, אך אנו
נצרנו פינו והכל עבר על מקומו בשלום. הפתח-תקואים (שי-
סלחו לי) הם בדרך כלל יצורים חמודים הם רק קצת הרבה
סכלים, שפשים, שוטים ומשוגעים. בקיצור יש להם רק ראש
אך שום דבר בתוכו. בעונג השבת עבר הכל בסדר על מקומו,
כוחותינו הצליחו לסדר אותם על יבש. הם פשוט היו חדלי
אונים לעומת חידוננו ועמדו פעורי פה ולא ידעו מה
להשיב. תכניתם היתה חלשה מאד באופן יחסי אלינו וגם
האלקים לא עזר להם, כלומר הם ניסו לחפות על כשלונם
האמנותי על ידי הקראת הפרק היומי בתנ"ך. אבל ישעיהו,
הנביא שאת דבריו הם רצו להקריא סתם להם את הג'ורה לפני
שהם התחילו. אח"כ החלו ויכוחי סרק על מקום לינה אך ללא
פקפוק והסוס נתקבל פה אחד שמקום לינתנו יהיה חצר בריכת
השחיה של מכבי אבשלום.

אילו היה אבשלום ז"ל חי, וי לבושה ואוי לחרפה
שהיה רואה אותו לילה... וזהו הדבר. אך קודם לכן אבקש
שקט, הקסבה מלאה והעיקר בל יעשה מי שהוא במכנסים. נא
להתיחס ברצינות הראויה לכך. הסכיתו נא ושמעו.

בתחילת הליל הפיית אשר ירד כנשר רחב כנפיים ועז
מתנים מלא אפלה וחשכת מצרים, התחשק לשנים מבני עמנו
להתרחץ בברכה. כולם הסכימו חוץ משנים שהחליטו לשדוד את
ממתקיהם של המתרחצים, אך אכזבתם היתה קשה, כשלפתע הופ-
יעו המתרחצים צוהלים ונהנים ממבצעם מי בתחתונים ומי
בכלל ערום. אך כשנעשו העניינים יותר חמים התפשטו כולם,
וכך נוצרה פלוגת הנוזיסטים של מכבי צעיר ברית מכבים
עתיד ת"א!

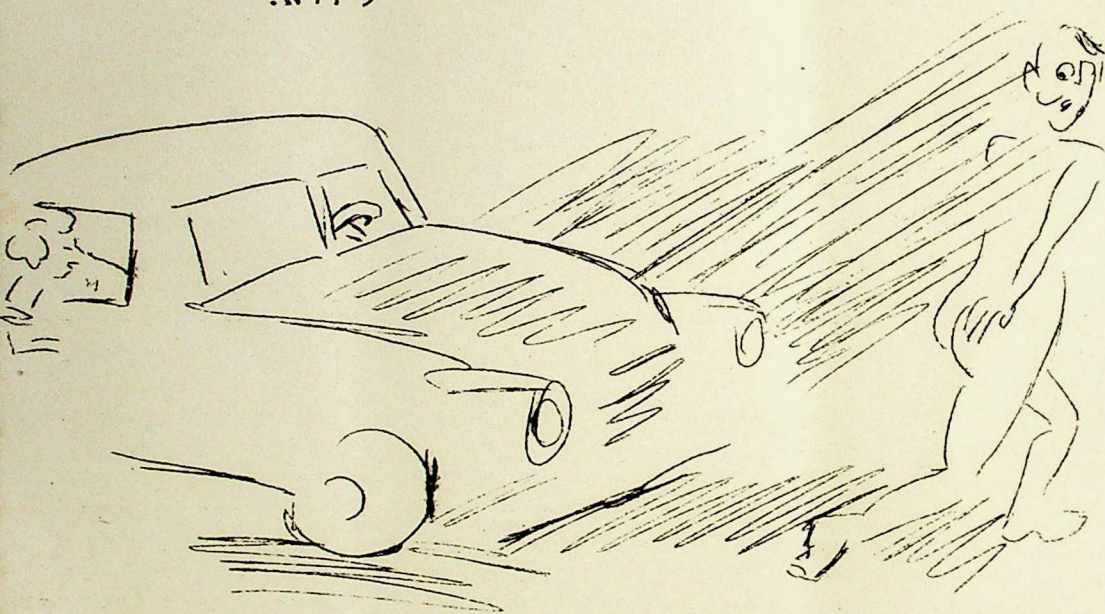
רעבנו, פתחנו קופסאות סרדינים, הדגים קפצו על
השולחן הרעוע והמלוכלך, המסואב והנאלח. אך אנו שהיינו
משוגעים בלאו הכי התנפלנו בשרוף משגע על המזון ואכלנוהו
כשפתנו מלקקת את סביבת הפה בתאבון שאין למעלה הימנו.
לפתע שמענו קול בוקע ועולה כמסה להר סיני, קול צלול
ועז, צורם ודוקרני שהיו בו ממעלת המוזיקה ומחדות הנו-
דיסטים. קול החצוצרה שהרעיד נימי לב, והסעיר מעיים
כלאות סרדינים, בישר לנו כי בתוכנו כשרון מקרי ויקר
מציאות, נדיר ואף מרומם. הפכנו ראשנו, משה הידוע מרח'
שינקין, המכונה משה זיכמיר גבה קומה ורחב כתפים, חסון
הידיים וגדול הנחירים נראה לנגד עינינו כשהוא קורן מנחת
ואומר: שקו, בשחנות הגדולות אין קמח, כשהוא רכון ושפוף
על גבי חצוצרה חלודה ובלה מזוקן הלבושה לו על כתפיו
ומכופפת כלפי מטה. למען הגברת הרושם שאף אוריר והפליט

לתוך הפיה נחירה ממושכת שכמוה כקול הסירנות בפגשן את
 אנית הארגונבסים. כל נסיונותינו להוריד ממנו את הכלי עלו
 בתוהו, התפללנו לקול שופרו של משה זיכמיר המכונה מעתה
 והלאה משה קלי (על המשקל מוסיקלי) שלא יבואו חס וחלילה
 השכנים, פרשנו את שמיכותינו, כשלפתע הוברר לנו שאנו צמאים.

וכך יצאו בשעה אחד ומחצה שכעה אנשים מי בתחתונים
 ומי בתלבושתם של אדם וחוה לחוצות המושבה עליזים וערומים
 לחפש ברז. במהרה פלשנו לחצר, שם הציץ לו ברז קורן מנחת.
 התקרבנו אליו צועקים בקול רם מרוב עליזות ושתינו בתור
 מים כשלפתע מדירת הקומה העליונה שנתעוררה מצעקותינו
 התחילו בוקעים עציצים ודליים שהחזירו לנו במהרה את חוש
 שווי המשקל והרגשנו שמלבדנו קיימים עוד אנשים בעולם.
 ברחנו לכביש באין ברירה שם החל אריה סגל תמורת התערבויות
 לרוץ מול פנסי המכוניות העוברות. וכך קרה שבין הנהר פרת
 והנהר חידקל התנוצץ לאור פנסיו המבריקים של סטודבקר שֶׁבְּנו
 של אריה סגל ירום הודו.

את השאר לא אזכיר מאחר שאני עושה כבר מכולם צחוק וכך
 סיימתי את הסיפור. אך הלקח הוא שאם יש לאדם הזדמנות להיות
 משוגע שינסה ומנסיוני אני למד - זה מצוין.

עידוא.

פערלה גרודית
 מאת: יונה פ.
 מוקדש לחברים המסכנים של גרוד
 "עמנואל" המאחרים לפעולות.

1. במהירות של נשר
 עובר הקשר
 לגרוד "עמנואל"
 ישמרהו האל
2. כל בן ובת
 יופיעו בשבת
 לפעולה גרודית
 בתלבושת רשמית
3. "כולם חייבים להופיע"
 אריה אבן מודיע
 "כל השחרורים מבוטלים
 בלי כל בלבולים".
4. בבית כל חבר
 צעקות: "מהר! מהר!"
 צריך להתרחץ, התלבשת לגהץ
 לתפור כפתור ולתקן חור
 והכל צריך לעשות מהר
 כיון שלפעולה אסור לאחר
5. האב מתאדם כאבטיח
 וסוגר את האח על בריח
 ואומר: "שכחת את כל השעור
 בגלל המכבי הארור".
6. ואז גם האם מצפצפת
 ולתזמורת מצטרפת
 "ולי את המטבח לא רחצת
 כי למכבי רצת".
7. ומצטרף גם האח ראובן
 ומתחיל להתלונן
 "ואתי לטייל לא הלכת
 כי למכבי ברחת".
8. אולם הבן לכל זאת בז
 כל רגע ורגע יקר לו מפז
 רץ ברחוב פשוט כמטורף
 דוחף בדרכו נשים וסף
 ועל אף שכה מהר
 לפעולה בכל זאת אחר
9. ולא רק שמשפחתו
 כמעט והרגתו
 עתה מחכה לו מנה
 שכלל וכלל לא פחות קטנה
 מאריה על שכה פגר
 ולפעולה חשובה אחר
10. הוא אז רק אומר: פס!
 ונכנס אל הת"ס
 במקום דום עמד נוח
 פשוט התהפך אצלו המוח.
11. כולם אותו היום מעצבנים
 האם האב והמדריכים
 אך לבסוף הכל עבר
 וגם הת"ס סוף סוף נגמר
12. ושוב מתחיל כמטורף למהר
 אך הפעם הביתה לבית החבר
 וכך העניין נמשך חוזר
 בכדי שהאב יפסיק לגרגר
13. ועתה המדריכים דעו איזה
 צרות
 גורמות לנו כל הפעולות
 כי הנה נתנו משל
 שלהופיע לפעולה לא קל.

קרורת פעולה צופית מס. 1

כאשר נאמר כמפורש לחברי הגדוד
לבוא ביום שבת בשעה תשע בבוקר בתלכוש
חאקי גם אז חזקה על המזריכים שרק עשרה
חברים יבואו ולכן היה זה הישג כאשר באו
שלוש נפשות יותר מהמקווה.

זזנו לשטח פתוח יותר, לשדה, ואחרי
השפת מוסר מסורתית התחלנו ליצור את הכ-
שחק. התחלקנו לשתי קבוצות אשר האחת מת-
קיפה והשניה בולמת ויחד עם זאת מגינה על
הדגל מטרת הקבוצה המתקיפה.

היה זה יום בהיר ולכן ראינו - אנו,
אנשי המגינים את המתקיפים כשהם מקיפים
את השטח ומנסים מפעם לפעם להכנס לשטח
שלנו - ללא הצלחה. אך מאחר שהגנתנו היתה
חדשה ולא היה תיאום מלא בין החברה
ש"התבלבלו במקומות" ומפקד המתקיפים היה
מוליק (שמואל מויאל) היודע מלאכת השדאות
הצליח בנצלו את הנקודות החלשות במערכת
הגנתנו, לבצע סבוב חד ומהיר, להתפרץ
ולקחת את זגלנו שלל. כך ניצחה קבוצתו
של מוליק בסבוב הראשון.

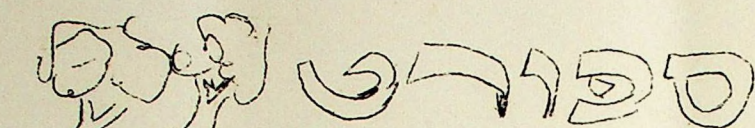
התחלנו להעריך את יכולתו של מוליק בהלכות משחקים
כגון אלו. אך לאחר שהתחלפנו ואנו היינו המתקיפים במשך
שעה וחצי ולא הצלחנו להתפרץ לדגל והפסדנו שנית, ידענו
שלא מן הנמנע שישלח פעם כמועמד מס. 1 לנבחרת משחקי שדה
של סניפנו במקרה שזו תקום.

היתה זאת פעולתנו הגדודית הראשונה מאז היוסד
הגדוד וזו נגמרה בהצלחה עצומה ואלה החברים שלא השתתפו
יצטערו רבות.

גדודני.

הדוד
"אילן"
ע"ש אילן
בילר ז"ל
חניך התנועה
שנפל במלחמת
השחרור

עונת השחיה תשי"א

גמרנו זה עתה את עונת השחיה של שנת תשי"א ואפשר לומר בכנות גמורה שאט הושגו הישגים נאים בעונה זו הרי הושגו ע"י מחלקת השחיה שלנו.

נצחונותינו האחרונים וההישגים מצעידים אותנו לראש האגודות הספורטיביות בארץ הנמצאות כולן לפחות בדרגה אחת יותר נמוכה מאתנו בשחיה (כולל גם את כל סניפי "הפועל" בארץ). דבר זה אומר דרשני ולהלן אביע את דעתי לסיבות שגרמו לכך.

לפני כ-15 שנה באו לארץ מספר שחיינים מאירופה המר-כזית וכו' אשר רמתם הספורטיבית הגבוהה מתבלטת אפילו בשב-לת שיאי הארץ שהושגו על ידם אז ועד היום חוץ מהמשחה 200x4 סגנון חפשי שנשבר השנה ע"י בוך, נסט, פרויד ואלב-ויס מב.מ.ע ביותר מ-17 שניות הרי כל השיאים אוחדים מעמד. שחיינים אלה התרכזו ברובם בחיפה והיוו במשך שנים את הנבחרת הבלתי מנוצחת של "מכבי" חיפה אך זאגתם המועטה ביותר היתה לנוער שיבוא אחריהם.

לעומת זאת נמצא בתל-אביב "משוגע" לשחיה וגם שחיינ מצטיין מהונגריה ינה הירשלאר שהחליט ביחד עם חבריו כמו ברייטנפלד שיבי הרשלאר, ברנרד ויינרייך לשבור את "הבלתי מנוצחים". כך הוקמה מחלקת שחיה מילדים צעירים שהצליחה הודות למאמצייה של ינה וחבריו במשך שנים להגיע לפסגת השחיה בארץ כלומר להיות אלופת הארץ בשחיה.

רבות היו ההתלבטויות של מחלקה זו, הפסדים תמידיים נגד "מכבי" חיפה התישו לא פעם את המאמנים אך ינה דגל באל יאוש: "ניתן להם לנצח עוד שנה ועוד שנה אך סופנו לנצח" היה אומר, ואמנם צדק.

מי לא זוכר את הימים בהם היינו משתתקים לשמע סרטור האופנע של ינה ממרחקים, שהיה כעין "אליל" של המחלקה. וכמה גאה היה אותו שחיין שקבל שבח מפיו של ינה שהוא לדעתי המאמן הטוב הנמצא בארץ לסגנון חפשי. כך הגיע היום בו לקחנו את אליפות הנוער, אח"כ את אליפות הבוגרים. מי לא זוכר איזו שמחה היתה כשניצחנו פעם ראשונה את קבוצת הכדור-מים המהוללת של "מכבי" חיפה עם שוערה הפלאי יצחק ביגר ז"ל?

מאז נשתנו הרבה דברים. היום אנו "הבלתי מנוצחים" אחרי שלקחנו באליפות הבוגרים האחרונה את כל המקומות הראשונים חוץ מ-100 מטר סגנון גב שנלקח ע"י קפליבצקי שגם הוא היה במשך קרוב ל-10 שנים חבר אגודתנו ולמד את השחיה בה. אך עלינו לא לשכוח שני דברים שהיו אז כה ברורים לאנשים שהקימו את המחלקה.

עלינו להמשיך לאמן צעירים מגיל צעיר ביותר ובאופן המוני (לא "ססארים" שנהוג גם ב"הפועל" שנכשל בגלל זה). הדבר השני הוא לא רק בשטח השחיה: אל יאוש! ההצלחה המסתירה פניה מאתנו כיום תאיר לנו פנים מחר. האוהב את תנועתו בכל לבבו יקום ויפעל.

טבלת אליפות 1951

<u>המשחה</u>	<u>אליפות "מכבי"</u>	<u>אליפות "הפועל"</u>
100 מ' חפשי	נסט (ב.מ.ע.) 1:04.8	סורין 1:07.7
400 מ' "	" 5:34.6	" 5:44.3
200 מ' חזה	" 3:07.8	מוזס 3:11.0
100 מ' גב	קפליבצקי (ח) 1:23.1	לנס 1:27.4
100X3 מעורב	ב.מ.ע. 3:54.2	חיפה 4:11.5

ג ב ר ר ת

100 מ' חפשי	ריבנר (ב.מ.ע.) 1:19.7	למדני 1:30.8
100 מ' חזה	גרבי " 1:41.6	כהן 1:40.9
100 מ' גב	גרבי " 1:41.8	כהן 1:50.6
100X3 מעורב	ב.מ.ע. 4:51.2	ג.חיים 5:23.6

ה"מכבי הצעיר" צוחק!

1. לתשומת לב מיוחדת של כל החברים בסניף:
תלמיד חזר הביתה בשעה מאוחרת.
האם: נאה מאד לחזור בשעה זו! הוא: מדוע הן 10 עכשיו
האם: מה? 10 עכשיו? השעון צלצל כבר אחת!
התלמיד: כלום את רוצה שהשעון יצלצל גם את האפס?

2. אמריקאי מטקסס שוחח עם אחד מתושבי ישראל אודות ארץ מולדתם:
"אצלנו" התלהב האמריקאי "אתה יכול לנסוע ברכבת במשך ימים אחדים ועדיין אתה נמצא בתוך גבולותיה של טקסס" "כן, אני יודע" ענה לו הישראלי "גם כאן בישראל יש רכבות מסוג זה".

3. לתשומת לב בנות הסניף!
חבורת נערים עמדה באחת הפינות ושוחחה בענייני המין היפה. כל אחד מהם השתדל להוכיח את "מומחיותו" והצלחתו בשטח זה.
אחד מהם סכם את רשמיו ואמר בארשת של ביטול: "בימינו אין הנערות שוות הרבה, אפשר להשיג אותן תריסר בפרוטה".
אותו רגע התערב בשיחה אחד הנערים ששתק עד כה. "שוטה שכמותי", רטן הנער, "ואני נוהג הייתי להוציא את כספי על גרעינים ובשנים".

4. כשנגנב ארנקו של חייל הודי - נפל מיד החשד על יתר שבעת הטוראים שישבו אתו באוהל אחד. הקצין הבריטי שהיה מפקדם ניסה לשוא לחקור ולגלות את הגנב ובסופו של דבר שלח לקרוא את ה"פאקיר" הנודע באותה סביבה - שנקרא בשם אמביקא דאס.
אמביקא הציג לשבעת החשודים שורת שאלות שגרתיות, הרהר ארוכות ומסק לבסוף: אני נותן לכל אחד מכם מקל-עץ שארכו שבעה אינשטיט. עליכם להניח את המקלות הללו למראשותיכם מתחת לכר, למשך כל הלילה. פחר בבוקר אמצא את הגנב כיון שמקלו יתארך במשך הלילה בשני אינשטיט.
אחרי שהחשודים נשלחו לאהלם, שאל הקצין האנגלי את אמביקא אם הוא עצמו מאמין באמת במעשי להטים מסוג זה, הפאקיר חייך וענה:
"יתכן, ואני עצמי אינני מאמין בהם אולם מחר יהיה הגנב בידינו".

למחרתו התיצבו שבעת החשודים והחזירו בזה אחר זה את המקלות לידי הפאקיר. הוא בחן את המקלות בעיון ולפתע נשא את ידו והורה על הטוראי שנצב אותו רגע לפניו.
"זה הוא הגנב!"

לתמהונו הרב של הקצין - הודה האיש מיד במעשהו ואמנם לא
היה קשה בגלוי האשם כי במשך הלילה ניסר כדי שני אינסשים
מהמקל.

חידת ארתיר

מי אני? אני מקום בישראל אשר צרוף האות הראשונה
והשביעית של שמי מובנם מקור מים. הרביעית החמישית
השלישית והשביעית - המובן ההיפך ממלחמה. השניה והרבי-
עית - המובן עני. הששית הרביעית והשניה - המובן נאמן.

בין חברי הסניף שימצאו את הפתרון הנכון יוגרל פרס
המערכת.

הרדערת ההנהגה

אטלתיקה קלה: מתקיימת בכל יום שבת בשעה 9.00 בבוקר.
בשבתות 24 לנובמבר ו-2 בדצמבר יתקיימו התחרויות
ארציות לנוער.

פעולות ההתעמלות:

גדוד "אוריאל" שכבה בינונית, יום א'	שעה 7.00	בערב
כל הקבוצות בשכבה הצעירה, יום א'	שעה 6.00	"
גדוד "אילן" בשכבה בינונית, יום ד'	שעה 6.00	"
גדודי המתבגרת: שלהבת ועמנואל יום ד'	שעה 7.00	"

כדורסל: פעולות הכדורסל של השכבה הבינונית וכו'
יוסדרו תוך חודש נובמבר.

חברים! הסדירו את עניני המסים ופנקסי החבר שלכם!

הכוננו לזינוס התשיעי
בפסח תשי"ב